

Komunikowanie się z rodzicami: “On nie zachowuje się tak w domu!”

Linda gryzie inne dzieci w klasie. Niegrzeczne uwagi Natana psują humor każdemu. Jednakże rodzice wydają się zdumieni, kiedy ty im oświadczasz, że według ciebie ich dziecko potrzebuje pomocy. „To nie brzmi jak nasze dziecko!” mówią. „On nigdy się tak nie zachowuje”. Jeżeli takie reakcje rodziców wydają ci się znajome, poniżej znajdziesz parę wskazówek pomocnych w rozmowach z rodzicami, kiedy oni mówią: „Ona tego nie robi w domu!”

Uwierz rodzicom! Może ich dziecko zachowuje się tak tylko w szkole!

- Pamiętaj o tym, że w nowym otoczeniu dziecko jest narażone na stres z powodu kontaktu z nieznanymi osobami, miejscami i nowym rozkładem dnia.
- Nie zapominaj, że nawet dzieci obeznane z twoim programem mogą w dalszym ciągu potrzebować więcej czasu na nauczenie się prawidłowych zachowań w kontakcie z osobami, nie będącymi członkami ich rodziny.
- Zaakceptuj fakt, że rodzice mogą poczuć się zagubieni. Poproś ich o zastanowienie się, co może być przyczyną określonych, kłopotliwych zachowań ich dziecka.

Obserwuj uważnie dziecko. Zapisuj swoje obserwacje

- Bądź konkretny: co dokładnie robi Natan? Co on mówi? Zanotuj kiedy, z kim i jakiego rodzaju kłopotliwe sytuacje zdarzają się między Natanem i innymi dziećmi. Zwróć uwagę, co jeszcze dzieje się w tym czasie w klasie.
- Pokaż swoje notatki rodzicom dziecka. Poproś rodziców, aby powiedzieli ci, co oni o tym myślą.
- Pamiętaj, żeby podkreślać zarówno i pozytywne, jak i negatywne zachowania dziecka.

Zaproś rodziców do obserwowania ich dziecka w klasie

- Spraw, aby rodzice mieli szansę zobaczenia problematycznego zachowania ich dziecka. Zapytaj się ich potem, co o tym myślą. Możesz udostępnić im arkusz porad IEL „Obserwujemy własne dzieci w przedszkolu”.
- Jeżeli rodzice nie mogą uczestniczyć w zajęciach, poproś ich o pozwolenie nagrania przebiegu dnia dziecka tak, aby potem mogli sami powiedzieć, co sądzą o zachowaniach swego dziecka.
- Pamiętaj, że rodzice będą bardziej skłonni do pomocy, kiedy zauważą, że to zachowanie przeszkadza dziecku w nawiązywaniu przyjaźni z innymi dziećmi lub po prostu w nauce.

Pozostań w kontakcie z rodziną

- Powiedz rodzicom, że doceniasz ich obserwacje na temat ich dziecka. Okaż swoją gotowość na aktywne uczestnictwo rodziców w procesie adaptacji ich dziecka do nowych warunków w szkole. Niech rodzice nie odniosą wrażenia, że według ciebie ich dziecko jest „beznadziejnym przypadkiem”.
- Razem z rodzicami zrób plan, co robić, kiedy dziecko zacznie się niewłaściwie zachowywać. Poproś znowu rodziców o ich sugestie. Powiedz rodzicom jakie są twoje cele: „Chcemy nauczyć Lindę, jak można okazywać swoje uczucia, bez konieczności gryzienia. Kiedy ona przestanie gryźć inne dzieci, one przestaną od niej uciekać, jak będzie chciała się z nimi bawić”
- Zapewnij rodziców, że będziesz ich informować o postępach w zachowaniu ich dziecka. Spytaj się, czy woleliby zostać z tobą w kontakcie telefonicznym, czy może emailowym albo listowym. Nie zapominaj o podtrzymywaniu tego kontaktu.
- Pamiętaj, że rodzice mogą być zawstydzeni zachowaniem ich dziecka. Zapewnij ich, że nie winisz ich za to, co dziecko robi.

English Title: Connecting with Parents: “But He Doesn’t Do That at Home!”

13 Children's Research Center
University of Illinois at Urbana-Champaign
51 Gerty Dr. • Champaign, IL 61820-7469
Telephone: 217-333-1386
Toll-free: 877-275-3227
E-mail: iel@illinois.edu
<http://illinoisearlylearning.org>

Illinois State
Board of Education